

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, nu kan fru Birthe Rønn Hornbech jo svare, som hun vil, for vi får ikke lov at komme op igen, det siger Folketingets regler, som vi selv har vedtaget.

Jeg vil blot så gentage, at jeg synes ikke, jeg har fået noget ordentligt svar. Men jeg kan konstatere, at Venstre ønsker en fælles EU-politik for asyl og indvandring, og de ønsker en ophævelse af det danske forbehold. Det fremgår af Venstres hjemmeside. Så må det vel være Venstres politik.

Samtidig erklærer Venstres formand til dagspressen, at han ønsker det danske forbehold anvendt til at fastholde de specielle danske regler. Det er hykleri af værste skuffe, må jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech. På den ene side vil Venstre af med forbeholdene, men lige så snart der kommer et konkret forslag, vil man bruge forbeholdet til at slippe for at gennemføre forslaget. Det hænger ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg fik ikke før kommenteret hr. Thulesen Dahls vurdering af de tal, der foreligger med hensyn til, hvor mange der er taget ved grænsen, efter at Schengen trådte i kraft. Nu siger hr. Thulesen Dahl, at der er taget færre grænseoverløbere, altså må der være flere.

Hvis nu indenrigsministeren havde kunnet melde om, at politiet havde taget mange flere, lur mig, om hr. Thulesen Dahl så ikke også ville have sagt, at det var udtryk for, at der ville være mange flere.

Man kan bruge tallene fuldkommen, som man vil. Det hævdes, at tallene er steget i København. Det betyder altså så i hr. Thulesen Dahls regnskab, at der er færre grænseoverløbere, fordi der samlet er taget flere, der søger asyl i Danmark uden for grænserne. Sådan forstår jeg det. Og det er jo kedeligt, at hr. Thulesen Dahls regnestykke fører til, at der er færre grænseoverløbere. Det synes jeg var en god oplysning.

Så siger fru Elisabeth Arnold, at det står på Venstres hjemmeside, og så må det være Venstres politik, at forbeholdet skal ophæves. Ja, det synes jeg at jeg sagde meget klart. Og jeg kan ikke sige andet, end at hvis nogle synes, det er hykleri, så må de jo om det. Men det er altså en beskrivelse af virkeligheden, at vi er i den situation, at vi har nogle forbehold, Venstre ikke har ønsket, og derfor kan vi ikke deltage i processen og få den indflydelse, som vi ønskede.

Venstres forudsætning for at være med i EU var jo netop, at vi fik en maksimal indflydelse på, hvad der skete i en lang række forhold, som alligevel har betydning for Danmark, fordi man altså ikke bare kan hegne Danmark ind og så tro, at så kan man slippe for at handle med andre, og så kan man slippe for grænsehandel, og så kan man slippe for illegal indvandring. Sådan er virkeligheden, og det er den, jeg forholder mig til.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Konsekvenserne af det danske forbehold på retsområdet viser sig nu med stigende styrke. De danske ministre får i stigende grad svært ved at varetage Danmarks interesser i det internationale samarbejde i EU om asyl- og indvandringspolitik, politisamarbejde og civilretligt samarbejde.

Det skyldes, at vi i efteråret 1992 tog forbehold for det afsnit i Traktaten, som kaldes søjle 3. Vi deltager kun på mellemstatsligt niveau, det vil sige, så længe samarbejdet bliver holdt uden for det egentlige EF-samarbejde, hvor også EU's institutioner såsom EU-Parlamentet, Kommissionen og EF-Domstolen bliver inddraget.

Nu er sagen imidlertid den, at EU-landene med Amsterdamtraktaten i 1997 blev enige om i fremtiden at vedtage ændringer til mange af disse regler i netop den første søjle, hvor Danmark ikke kan være med på grund af forbeholdet.

Landene besluttede ved samme lejlighed at føre Schengensamarbejdet ind i EU-systemet.

Danmark, både regeringen og efterfølgende et flertal i befolkningen ved en folkeafstemning, bakkede op om disse ændringer i måden, vi samarbejder i EU på.

Vi mener da også i Det Konservative Folkeparti, at det er simpel logik, når vi har at gøre med grænseoverskridende problemer, at man med fordel søger at løse disse i fællesskab og med demokratisk kontrol. Det har bl.a. medført, at vi f.eks., når det gælder Eurodac, det fælles europæiske fingeraftryksregister, pænt må gå uden for døren og efterfølgende kopiere reglerne.

Jeg synes også, det er værd at fremhæve under denne her debat, at vi under hele Kosovokrisen på grund af vores forbehold jo reelt havde kneblet den daværende indenrigsminister, Thorkild Simonsen, så han ikke havde mulighed for at markere klare danske synspunkter om, at det